nogle Slægtninge udtalte den Formodning, at Faderen førte hende med i det Haab at finde „et passende Parti“ for hende; men dette ubehagelige Indtryk glemtes snart.

I Breslau efterlod Faderen hende, medens han selv rejste videre, hos sin Søster, „Tante Minna“, en aandfuld og elskværdig Kvinde. Fanny levede nu en lykkelig Tid sammen med hende og hendes unge, højtbegavede Søn, Heinrich Simon. *) Her fandt hun i Bøger og navnlig i Samtaler den aandelige Næring, hun trængte til, her turde hun være sig selv, her udviklede hun sig stærkt og hurtig. Hendes Fætter Heinrich var en ejendommelig rig og dyb Natur, sine jævnaldrende langt overlegen i omfattende Kundskaber og skarpsindig Tænkning. Der var over ham noget mægtigt, som hun følte, og som beherskede hende. Men han kunde ogsaa være overgiven, glad og kjæk, som det hørte hans Alder til; da disputerede de som to Kammerater, der holde af at prøve Kræfter med hinanden. Til andre Tider lagde der sig et mørkt Tungsind over ham. For nylig havde han i en Duel, som han ikke kunde undgaa, dræbt sin Modstander, og det var dette Minde, der pludselig kunde overvælde ham. Fanny var den eneste, som han udtalte sig for derom. Bevidstheden om, at han led, og at hun kunde være ham til Trøst, knyttede hende endnu fastere til ham. Hun vidste, at Kjærlighed og Ægteskab laa fjærnt fra hans Tanker, men hun vidste ogsaa, at hun var ham kjær, og tvivlede ikke paa, at han en Gang i Tiden vilde komme til at elske hende. Hun havde jo vundet Leopolds Kjærlighed, inden hun endnu tænkte paa ham, skulde hun da ikke kunne vinde den Mand, hvem hele hendes Sjæl tilhørte. For øvrigt forekom hin Drøm fra hendes tidligste Ungdom hende mat og farveløs i Sammenligning med den stærke, glade Følelse, der nu gjennemglødede hende.

Heinrich skjulte ikke, at han ventede noget betydeligt af hende i en eller anden Retning. „Jeg gad nok vidst“, udbrød han en Gang, „hvad Du i Tiden vil blive til! Brodere og strikke Strømper hele Dit Liv igjennem skal Du dog vel ikke?“

---

*) Senere bekjendt som Skribent og frisindet Politiker. Han spillede en fremragende Rolle i Frankfurt-Parlamentet 1848 og blev Medlem af det saakaldte Rigsregentskab. Da Bevægelsen havde lagt sig, maatte han flygte til Svejts.